

DZIENNIK URZĘDOWY

ces. i król. Komendy obwodowej w Wierzbniku.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 3 stycznia 1916.

Treść: 102. Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii, dotyczące pozwoleń na noszenie broni i amunicji. 103. Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii o wykonywaniu polowania. 104. Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii, dotyczące ochrony zwierząt rolniczych. 105. Przepisy w celu zapobieżenia pożarom. 106. Komisya dla przyjmowania skór w Radomiu. 107. Ustanowienie posad dla pomocniczych sił strażników skarbowych w okupowanych prowincjach Królestwa Polskiego. 108. Zakaz wykupywania towarów poza placem targowym. 109. Zakaz wywozu drzewa z okupowanych prowincyi Królestwa Polskiego. 110. Ruch kołowy. 111. List gończy. 112. Obwieszczenie.

102.

**Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii
z 29. listopada 1915,
dotyczące pozwoleń na noszenie broni
i amunicji.**

§ 1.

Karta na broń,

Pozwolenie noszenia broni i amunicji (§ 1, ustęp ostatni rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 4 Dz. rozp.) udziela się w formie karty na broń według załączonego wzoru.

§ 2.

Karta na broń łowiecką.

Komenda obwodowa może dla celów polowania zezwolić pewnym, godnym zaufania osobom noszenie potrzebnej do tego broni i należącej do niej amunicji, jeżeli wykażą, że są uprawnione do polowania; pozwolenie takie wystawia się w formie karty na broń (§ 1); pozwolenie może być każdej chwili cofnięte.

§ 3.

Forma karty na broń.

Karta na broń musi być zaopatrzona fotografią właściciela, wiernie oddającą jego wizerunek, i urzędowym potwierdzeniem Komendy ob-

wodowej, że właściciel karty jest rzeczywiście tą osobą, którą przedstawia fotografia.

Właściciel karty na broń winien podpisać fotografię na samym wizerunku atramentem wobec Komendy, wystawiającej kartę. Fotografię należy wkleić do karty i wycisnąć na niej pieczęć Komendy w ten sposób, aby pieczęć mieściła się mniej więcej w połowie na fotografii, a w połowie na papierze karty na broń.

§ 4.

Treść karty na broń.

Karta na broń ważną jest tylko na rodzaje broni i amunicji oraz na czas i obszar, na które opiewa.

Do wystawienia karty na broń na czas dłuższy jak jeden rok, albo na obszar, sięgający na kilka obwodów, potrzebne jest zezwolenie Jenerał-Gubernatorstwa.

§ 5.

Legitymowanie się kartą na broń.

Kto nosi broń, winien mieć kartę na broń zawsze przy sobie i wykazać się nią na żądanie władzy.

§ 6.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia — o ile czyn nie podlega § 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 4 Dz. rozp. — karane będą przez Komendę obwodową grzywną do tysiąca koron, w razie niemożności ściągnięcia grzywny, aresztem do trzech miesięcy.

§ 7.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915

o wykonywaniu polowania.

§ 1.

Karty łowieckie.

Do wykonywania polowania potrzebne jest pozwolenie Komendy obwodowej.

Pozwolenia udziela się w formie karty łowieckiej.

Kartę łowiecką nadaje się tylko osobom, zasługującym na zaufanie. Karta ważna jest na oznaczony w niej rok kalendarzowy i na obszar, na który opiewa; karta może być wystawiona na całą jeneralną gubernię.

Myśliwy winien przy wykonywaniu polowania mieć zawsze kartę łowiecką i kartę na broń (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915, Nr. 44 Dz. rozp.) przy sobie i okazać je na żądanie władzy.

§ 2.

Należytości łowieckie.

Za wystawienie karty łowieckiej pobiera się należność w wysokości dziesięciu koron.

Należność łowiecka będzie użyta przez Komendę obwodową na cele dobroczynne.

§ 3.

Certyfikaty łowieckie.

Straży leśnej i lasowym organom nadzorczym c. i k. Zarządu wojskowego wydaje Komenda obwodowa na wniosek obwodowego urzędu lasowego bezpłatnie certyfikaty łowieckie jako legitymacje urzędowe.

Komenda obwodowa może na wniosek obwodowego urzędu lasowego w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie wystawić certyfikaty łowieckie także organom straży łowieckiej, ustanowionym przez osoby prywatne, jeżeli udowodniono, że te organa są godne zaufania.

Certyfikat łowiecki zastępuje kartę łowiecką dla obszaru powierzonego nadzorowi właściciela,

§ 4.

Czas ochronny i łowiecki.

Czas ochronny i łowiecki ustanawia się według tabeli załączonej.

Polowanie na zwierzynę w czasie ochronnym jest zabronione.

§ 5.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia — o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny

— będą karane przez Komendę obwodową grzywną do dwóch tysięcy koron, w razie niemożności ściągnięcia, aresztem do sześciu miesięcy.

§ 6.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przepisy łowieckie, wydane dotąd przez Komendy, sprawujące administrację w c. i k. obszarze okupowanym, uchyla się; wydane dotąd karty łowieckie ważne są do 31. grudnia 1915.

Czas ochronny i łowiecki zwierzyny.

Czas ochronny:

Rodzaj zwierzyny	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Paździer.	Listopad	Grudzień
Łosie												
Jelenie i daniela												
Kozły (rogacze)												
Zajęce												
Jarzębki												
Głuszce i cietrzewie			15 	15 								
Kuropatwy								15 				
Bażanty								15 				
Przepiórki i dzikie gołębie												
Dropie		15 						15 				
Ptactwo błotne				15 								
Ptactwo wodne				15 								
Łanie łośów, jeleni i danieli, kozy (sarny), cielęta, spiczaki, kury głuszców i cietrzewi oraz ptactwo śpiewające												

**Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii
z 29. listopada 1915,**

dotyczące ochrony zwierząt rolniczych.

§ 1.

Zakaz bicia.

Zwierząt następujących rodzajów nie wolno bić ani sprzedawać na rzeź:

- a) cieląt;
- b) cielic;
- c) krów do czwartego ocielenia i krów polskiej czerwonej rasy, które nie zostały uznane przez weterynarza za jałowe;
- d) byków i wołów, które nie wykazują jeszcze przynajmniej sześciu wielkich zębów siecznych;
- e) świń niżej stu kilogramów żywej wagi;
- f) widocznie brzemiennych rolniczych zwierząt.

§ 2.

Rzeź z konieczności.

Zakaz § 1 nie ma zastosowania, jeżeli zwierzę nie może być utrzymane przy życiu; okoliczność ta musi być potwierdzona przez weterynarza, gdy zachodzi niebezpieczeństwo zwłoki przez urzędowo ustanowionego oglądacza bydła, a w braku takiego przez naczelnika odnośnej gminy. Potwierdzenie musi być wydane na piśmie i zawierać dokładne określenie zwierzęcia, tudzież okoliczności, które spowodowały rzeź z konieczności.

§ 3.

Kupno przez władzę.

Jeżeli sprzedaż zwierzęcia, do którego odnosi się zakaz bicia, jest konieczną, a nie może być przeprowadzoną inaczej jak na rzeź, winien sprzedający donieść o tem Komendzie obwodowej.

Komenda obwodowa zakupi w tym wypadku zwierzę i odstawi je do składu bydła c. i k.

Zarządu wojskowego, albo odda rolnikowi na utrzymanie za odpowiedniemi wynagrodzeniem. Jak długo jedno z tych zarządzeń nie może być przeprowadzone, winien naczelnik gminny dbać o utrzymanie zwierzęcia.

§ 4.

Upoważnienie do dalszych zarządzeń ochronnych.

Jenerał-Gubernatorstwo może:

wydać dalsze przepisy w celu ochrony stanu zwierząt domowych i ruchu granicznego co do tych zwierząt,

upoważnić pojedyncze Komendy obwodowe do wydania takich przepisów,

ustanowić ceny maksymalne na bydło i mięso.

§ 5.

K a r y.

Kto powoduje z umysłu okoliczności, które czynią rzeź z konieczności potrzebną, lub podaje nieprawdziwe daty,

któ uzyska lub usiłuje uzyskać potwierdzenie, że rzeź z konieczności jest potrzebną, przez wprowadzenie w błąd,

któ działa wbrew niniejszemu rozporządzeniu lub przepisom wydanym na jego podstawie,

będzie — o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny — karany przez Komendę obwodową grzywną do dwóch tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

§ 6.

K o n f i s k a t a.

Obok kary (§ 5) można orzec konfiskatę zwierząt żywych lub bitych, będących własnością skazanego, których rzeź lub sprzedaż była przedmiotem orzeczenia karnego.

Jeżeli nielegalnie bite zwierzęta zostały już odsprzedane, można uznać cenę kupna za przepadłą.

§ 7.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

105.

Przepisy w celu zapobieżenia pożarom i tychże gaszenia.

Przeważna ilość pożarów, których ofiarą w ostatnich czasach padło tak wiele domów i majątków, powstała częścią wskutek nieostrożnego obchodzenia się ze światłem, częścią nie mogła być zawczasu przytłumiona dla braku odpowiednich narzędzi do gaszenia.

Aby tedy na przyszłość skutecznie zapobiedz temu w następstwach swych wielkiemu niebezpieczeństwu, zarządzam co następuje:

1.

Każdy właściciel mieszkania jest obowiązany starać się o to, aby kominy były od czasu do czasu starannie wyczyszczone, każdy komin należy przynajmniej raz na miesiąc czyścić.

2.

Tam, gdzie kominiarze są kontraktowo zobowiązani przez urząd gminny, ma tenże pilnie nad tem czuwać, aby czyszczenie kominów odbywało się w czasie ściśle oznaczonym; w razie potrzeby, należy zaniedbujących swe obowiązki wskazać najbliższemu posterunkowi żandarmeryi.

3.

We wszystkich zakładach fabrycznych, przemysłowych i kopalnianych należy urządzić odosobnione, przeciw pożarom zabezpieczone miejsca do składania odpadków drzewa i węgla, trocin i innych łatwo zapalnych przedmiotów.

4.

Składy materiałów budowlanych i palnych należy zakładać na uboczu domów mieszkalnych, o ile możności poza obrębem miejscowości w pobliżu wody płynącej i jej zbiorników.

5.

Przechowywanie drzewa, słomy, siana i innych materiałów palnych na strychach domów mieszkalnych jest zabronione.

6.

Chodzenie z otwartem światłem (świecą) jakoteż posługiwanie się takim na obejściach, strychach, stajniach i stodołach jest zabronione.

7.

Palenie tytoniu w pobliżu domów i stodoł krytych słomą, jakoteż na strychach tychże domów i stodoł, oraz we wszystkich miejscach, gdzie się znajdują łatwo zapalne materiały, jest zabronione. Również jest jak najsurowiej zabronione rozniecanie ognia w pobliżu lasów lub większej ilości drzewa, słomy i tp. Urząd gminny winien starać się o to, aby w każdej miejscowości na publicznych miejscach umieszczoną była odpowiednia ilość tablic, zawierających odnośne zakazy.

8.

Pociół, gromadzący się w piecach i paleniskach, należy usunąć na miejsca zabezpieczone przed ogniem.

9.

Suszenie łatwo palnych tkanin, siana, słomy i tp. w domowych kuchniach i w pobliżu pieców i kominów jest niedozwolone.

10.

Urzędy gminne mają przez swoje organa bezpieczeństwa czuwać nad tem, aby wszelkie publiczne wodociągi, pompy, studnie i tp. utrzymywane były w dobrym stanie.

11.

Każdy właściciel domu jest obowiązany podczas gorących letnich miesięcy trzymać ciągle w pobliżu każdą napełnioną wodą.

12.

Każdy urząd gminny obowiązany jest posiadać narzędzia do gaszenia ognia, jakoto: wozy na wodę, sikawki, odpowiednią ilość wiader, haków, toporów i drabin. Te narzędzia należy przechowywać w suchym miejscu tak, aby w razie pożaru szybko były pod ręką. Narzędzia te zawsze należy utrzymywać w dobrym stanie, a urząd gminny ma się przynaj-

mniej 6 razy do roku przekonywać o tem przez oględziny. Również należy częściej urządzać próby z sikawkami.

13.

Mimo obowiązku urzędu gminnego, wspomnianego w powyższym paragrafie, ma każdy właściciel względnie zawiadowca domu zaopatrzyć swój dom lub swoje obejście odpowiednią ilością narzędzi do gaszenia, a w szczególności drabin, haków ręcznych, sikawek, toporów i wiader na wodę. Narzędzia te należy przechowywać w łatwo dostępnem miejscu.

14.

W handlach, trudniących się sprzedażą łatwo zapalnych przedmiotów, należy je trzymać na składzie w ogniotrwałych, o ile możności blaszanych puszkach, beczkach albo schowkach.

15.

Wszystkie przepisy o obowiązku donoszenia o pożarach, o czynnościach ratunkowych i niesieniu pomocy, o organizacyi straży pożarnych, które istniały za czasów rządów rosyjskich, pozostają nadal w mocy, wyjąwszy, że organizacya straży pożarnej na wzór wojskowy jako też umundurowanie ich są dozwolone tylko za poprzedniem zatwierdzeniem przez c. i k. Komendę obwodową.

16.

Przepisy o ubezpieczeniu od ognia będą w późniejszym terminie ogłoszone.

17.

Czuwanie nad przestrzeganiem tych przepisów jest obowiązkiem c. i k. żandarmeryi, urzędów gminnych i organów policyi. O każdym przekroczeniu należy donieść c. i k. Komendzie obwodowej.

18.

Przekroczenia będą karane grzywną do 2000 koron, względnie aresztem do 6 miesięcy, o ile czyn nie podlega ustawie karnej.

19.

C. i k. Komenda obwodowa zastrzega sobie prawo przydzielania nieznacznych przekroczeń urzędowi gminnemu celem ukarania tudzież rozstrzygania, do jakiego celu mają służyć kary pieniężne.

106.

Obwieszczenie, dotyczące sekwestru skór wszelkiego rodzaju.

Na skutek rozporządzenia c. i k. Naczelnej Komendy etapów armii № 86.479 z r. 1915 i c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa w Lublinie z dnia 19. listopada 1915 I. № 2811 zarządza c. i k. Komenda obwodowa w Wierzbniku co następuje:

1.) Wszystkie w garbarniach lub u handlarzy w obrębie c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa znajdujące się skóry gotowe bądź w przeróbce zostają na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego zajęte i wzięte w sekwestr.

2.) Garbarnie i handlarze winni natychmiast po ogłoszeniu niniejszego Obwieszczenia w każdą najbliższą niedzielę, w godzinach przedpołudniowych, zgłosić pisemnie w c. i k. Komendzie obwodowej w Wierzbniku:

- a) Zapas wyprawionych skór,
- b) Zapas skór będących w przeróbce.

Dla tych zgłoszeń są przepisane odpowiednie formularze, które znajdują się w c. i k. Komendzie obwodowej, oraz w każdym Urzędzie gminnym i które stamtąd powzięte być mogą.

3.) Każde nieprawdziwe zeznanie, każda samowolna sprzedaż, każde przewiezienie do innej miejscowości i każde zatajenie zapasów skór jest zakazane.

Przekroczenia tego zakazu obok konfiskaty skór będą karane grzywnami do 2.000 koron, lub aresztem do 6-ciu miesięcy. Tej samej karze podlega także każdy, kto doniesienia o istniejących zapasach skóry do c. i k. Komendy nie uczyni.

Donosiciel (wyłącznie osoby cywilne) otrzyma za doniesienie 5 % wartości szacunkowej zatajonego zapasu skór.

4.) Prawo rozporządzania wszelkimi skórami przysługuje wyłącznie komisji dla przyjmowania skór przy c. i k. Komendzie obwodowej w Radomiu.

5.) Zgłoszone gatunki gotowych skór będą przejmowane przez komisję odbiorczą przy c. i k. Komendzie obwodowej w Radomiu.

6.) Do komisji odbiorczej należy: sortowanie skór, ustanowienie ceny tych gatunków skóry, które dla celów wojskowych są przydatne, wydawanie poświadczeń dla właścicieli na odebrane skóry wraz z oznaczeniem gatunku, jakości, wagi i ceny skór, wysyłka przejętych zapasów i stosowne naznaczenie tych skór, które dla celów wojskowych nie są przydatne.

7.) Odwołanie od ceny szacunkowej może właściciel wnieść do c. i k. Komendy obwodowej przy dołączeniu próbek. Władza ta rozstrzyga w ciągu 24 godzin. Od rozstrzygnięcia tego niema odwołania.

8.) Za dostarczone i przez komisję przyjęte skóry będzie wypłacać kasa c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku za okazaniem poświadczenia przypadającą należytość.

9.) Nienadające się do celów wojskowych gatunki skór zostaną właścicielom do wolnego obrotu handlowego w obrębie obwodu wydane. Sprzedaż do miejscowości innych obwodów dozwolona być może na podstawie otrzymanego pozwolenia z dotyczącej c. i k. Komendy obwodowej.

10.) Zapasy nienadających się do celów wojskowych skór winni właściciele utrzymywać w ewidencji (prowadzić dokładny wykaz), nadczem c. i k. Komenda obwodowa wykonywać będzie kontrolę.

Potrzebne formularze otrzymać można w c. i k. Komendzie obwodowej, lub w każdym Urzędzie gminnym.

Małe ilości skór u szewców i sklepikarzy, potrzebne dla zapotrzebowania miejscowego, nie są tym sekwestrem objęte.

Zarządzenie tutejszej c. i k. Komendy z dnia 3. listopada 1915 № 648 pozostaje nadal w mocy obowiązującej.

Natomiast zarządzenie tutejsze z dnia 5. listopada 1915 № 1354, dotyczące wykupna skór przez upelnomocnionych M. S. Ungera, Jakóba Kaufmana i Fryderyka Tandlera, zostaje zniesione.

Imię i nazwisko: _____

Miejsce zamieszkania: _____

Fabryki (składu) miejsce: _____

Obwód: _____

DONIESIENIE

W mojej (im) fabryce (składzie) znajdują się
w dniu _____

G A T U N E K	Sztuk	Waga
<p>1. Skóra:</p> <p>Wierzchów . . . . .</p> <p>Podeszew . . . . .</p> <p>Nadpodeszew (brandsoli) . . . . .</p> <p>Wierzchów gładkich . . . . .</p> <p>_____</p> <p>_____</p>		
<p>2. W przeróbce skóry na:</p> <p>Wierzchy . . . . .</p> <p>Podeszwy . . . . .</p> <p>Nadpodeszwy (brandsole) . . . . .</p> <p>Wierzchy gładkie . . . . .</p> <p>_____</p> <p>_____</p> <p>_____</p>		
<p>3. Skóry surowe:</p> <p>Skóry wołowe . . . . .</p> <p>Skóry z buhai . . . . .</p> <p>Skóry z bawołów . . . . .</p> <p>Skóry cielęce . . . . .</p> <p>Skóry końskie . . . . .</p>		

107.

Ustanowienie posad dla pomocniczych sił strażników skarbowych w okupowanych prowincjach Królestwa Polskiego.

Zarząd wojskowy krajów okupowanych zamierza w niedługim czasie stworzyć w jego obrębie około 300 nowych posad dla pomocniczych sił strażników skarbowych. W tym celu otwarte zostaną z dniem 1. lutego 1916 w Lublinie 4-tygodniowe kursa dla kandydatów na te stanowiska.

Zarząd wojskowy zezwolił na przyjmowanie na te kursa również mieszkańców krajów okupowanych — przez co otwarto drogę dla tu-tejszych inteligentnych, a często znajdujących się bez zajęcia i utrzymania jednostek — do korzystnych i odpowiednich ich wykształceniu stanowisk.

Warunki przyjęcia na te kursa są następujące:

- a) zdolność fizyczna;
- b) dokładna znajomość języka polskiego w słowie i piśmie; ci, którzy władają również językiem niemieckim, mają pierwszeństwo;
- c) posiadanie—stosownie do zakresu przyszłej służby—odpowiedniej inteligencji;
- d) nieposzlakowana przeszłość;
- e) wiek ponad 18. do najwyżej 35. lat życia;
- f) kandydat musi posiadać własny ciepły koc, dobre ciepłe ubranie, obuwie i bieliznę.

Małoletni muszą się wykazać pisemnym zezwoleniem ojca, względnie opiekuna, potwierdzonem nadto przez Zwierzchność gminną.

Wynagrodzenie.

Kandydaci otrzymują od chwili zgłoszenia się do służby w c. i k. Komendzie straży skarbowej w Lublinie **dziennie wynagrodzenie po 5 (pięć) koron**, które wypłacać się będzie z góry co pięć dni.

Przyjęci mają pełnić służbę w swoim własnym ubraniu; o pomieszczenie, a prawdopodobnie i o pożywny ale tani wikt postara się Komenda straży skarbowej. Koszta te pokryją kandydaci ze swego dziennego wynagrodzenia.

Z chwilą dobrowolnego wstąpienia do tej służby, przyjęci podlegają władzy wojskowej i składają uroczyste ślubowanie.

Niedbałość w służbie, nieuczciwe albo wprost zbrodnicze postępowanie pociągnęłoby za sobą oprócz wydalenia także kary przewidziane w wojskowej ustawie karnej.

Wzywa się wszystkich wójtów, aby powyższe obwieszczenie natychmiast w swojej gminie ogłosili, przyczem należy położyć nacisk na nadzwyczaj korzystne warunki przyjęcia.

Zgłaszających się kandydatów należy wezwać do przedłożenia pisemnej prośby, w której należy wymienić, czy petent posiada wymienione pod a)—f) warunki;

Do prośby należy dołączyć wszelkie poprzednie mające prośbę dokumenta, jak świadectwa szkolne i tp.

Podania zgłaszających się kandydatów należy przedłożyć c. i k. Komendzie obwodowej w Wierzbniku najdalej do 5-go stycznia 1916.

108.

Zakaz wykupywania towarów poza placem targowym.

Wykupywanie towarów wszelkiego rodzaju przeznaczonych na targ, na przedmieściach, bocznych ulicach, oraz wogóle poza placem targowym jest zakazane.

Kupcy i handlarze kupować mogą towary dopiero po godzinie 10-ej przed południem. Przed tą godziną jest wstęp na plac targowy dozwolony tylko konsumentom.

Niestosujący się do tego będą karani grzywną do 50 K, ewentualnie aresztem do 5 dni.

Żandarmerya, urząd gminny tudzież policjanci gminni mają nad tem czuwać, aby kupcy i handlarze ściśle się stosowali do powyższego rozporządzenia, a przekraczający takowe byli bezzwłocznie doprowadzeni do ukarania Komendzie obwodowej.

109.

Zakaz wywozu drzewa z okupowanych prowincji Królestwa Polskiego.

Wszelki wywóz drzewa, nawet opałowego z austriacko-węgierskich do niemieckich terytoriów okupowanych, tudzież do Niemiec jest surowo wzbroniony.

Właściciele drzewa okrągłego i rznietego mogą swe zapasy pozbywać w prowincjach okupowanych i w Austro-Węgrzech. O ileby jednak dla niektórych gatunków drzewa nie mieli odbiorców, należy o tem donieść c. i k. Komendzie obwodowej w Wierzbniku, która następnie ze swej strony poczyni starania, by zarząd wojskowy z tego pokrył swe ewentualne zapotrzebowanie, względnie postara się o ogłoszenie tego w doniesieniach Krakowskiego biura wywiadowczego c. i k. wojskowej generalnej gubernii.

Dotychczas przez generalną gubernię udzielone zezwolenie na wywóz drzewa pozostaje w mocy, jednakże wywóz ten podda się ścisłej kontroli, aby tylko tę ilość drzewa wywieziono, co do której udzielono zezwolenia.

Co do każdego wagonu lub fury drzewa potrzeba potwierdzenia Komendy obwodowej, że wywóz tego jest dozwolony za zgodą generalnej gubernii.

Posterunki żandarmeryi i straży skarbowej otrzymują polecenie, aby podczas pełnienia swej służby badali prawność wywozu drzewa przeznaczonego dla zagranicy, przyczem w miarę możności mają im być pomocni naczelnicy gmin, sołtysi, względnie ich organa.

110.

Ruch kołowy.

Dla uregulowania ruchu kołowego w tutejszym obwodzie wydaje się następujące zarządzenia:

1.) Jechać należy ostrożnie po lewej stronie drogi, na lewo wymijać, a zajeżdżać od prawej strony.

2.) Podczas jazdy w nocy należy na każdym wozie umieścić w odpowiednim i łatwo dostrzegalnym miejscu (na dyszlu, na przedniej osi) jasno świecąca się latarnię.

3.) Na lewej stronie każdego wozu należy umieścić małą tabliczkę drewnianą lub blaszaną z wyraźnym napisem. Na tej tablicy należy umieścić imię i nazwisko właściciela pojazdu, tudzież tegoż miejsce zamieszkania i gminę przynależności.

Powyższe przepisy odnoszą się także do właścicieli rowerów.

Przekroczenia tego rozporządzenia, o ile czyn taki lub zaniechanie nie podpada pod surowszy przepis karny, będą bezzwzględnie karane grzywnami względnie aresztem.

Rozporządzenie o umieszczeniu latarni i tabliczek wchodzi w życie z dniem 1. marca 1916.

Naczelnicy gmin i sołtysi mają czuwać nad tem, by każdy właściciel wozu na czas zaopatrzył się w tabliczkę z napisem i w latarnię dla swego pojazdu, a żandarmerya ma przestrzegać ścisłego wykonywania powyższych zarządzeń.

111.

List gończy.

1.) Stanisław Młynarczyk, syn Antoniego i s. p. Heleny, 32 lat liczący, urodzony w Mostkach, gmina Wielka Wieś, obwodu ilżeckiego, tamże przynależny, handlarz koni, średniego wzrostu i tuszy, ma rzekomo siwe oczy, piękne

białe zęby, blond włosy, nosi mały wąs, elegancki wygląd. Mówi po polsku, rosyjsku i po żydowsku, jest żonaty z córką Jana Kwietnia z Parszowa i

2.) Walenty Jedynak zwany Wąłkiem, w wieku około 36 lat, syn Sylwestra, urodzony w Mostkach, gmina Wielka Wieś, obwodu ilzckiego, tamże przynależny, szewc z zawodu, średniego wzrostu, przysadkowaty, ma ciemne włosy i takiż mały wąs, pod nosem miejsce bez zarostu, ospowaty; chodzi sztywno, pochylony naprzód, ze zwieszoną głową, ma nieprzyjazny i zbrodniczy wygląd, mówi po polsku i po rosyjsku,—są silnie podejrzani, że w dniu 31. października 1915 brali udział w napadzie rabunkowym na dwór w Brzeziu na szkodę właściciela dóbr Teodora Wietrzykowskiego.

Uprasza się wszystkie Komendy obwodowe, władze bezpieczeństwa i organa, by śledziły za zbiegłymi obwinionymi i w razie pochwycenia tychże przyaresztowały i odstawiły do najbliższego sądu wojskowego.

*Sąd wojskowy c. i k. Komendy obwodowej
w Wierzbniku.*

112..

Obwieszczenie.

1000 Koron nagrody.

Dnia 27. października 1915 podczas dokonywanej rewizji bandy rabusiów w Szydłowcu zostało przez bandytów dwóch żandarmów i jedna osoba cywilna zamordowanych, zaś jeden żandarm ciężko poraniony. Z bandytów ujęto tylko 3-ch, reszta zaś najbardziej winnych sprawców zbiegła.

Za ujęcie i dostawienie tych zbiegłych bandytów względnie dostarczenie pewnych wskazówek, któreby doprowadziły do ujęcia i przytrzy-

mania tych bandytów c. i k. Komenda obwodowa w Końskich wyznacza nagrodę:

Tysiąca Koron.

Imiona i nazwiska oraz rysopisy zbiegłych bandytów są następujące:

1) Feliks Fidelski, handlarz koni z Sadku (gmina Szydłowiec), 45 lat, wzrostu średniego, szczupły, o krótkim wzroku, nosi ciemno niebieskie okulary, małe ciemne wąsy, ciemne krótko strzyżone włosy, ubrany w krótki ciemny surdut, wysokie buty i niebieski kaszkiet.

2) Ignacy Szymański, woźnica z Podzamcza (gmina Szydłowiec), 38 lat, wzrostu średniego, wyglądu zdrowego, twarzy pełnej, o krótkim ciemnym wąsie, krótko strzyżonych ciemnych włosach, ubrany w ciemne ubranie, długie kudłate palto i zwykły niebieski kaszkiet.

3) Wojciech Andrzejski, pochodzenia nieznanego, 40 lat, wzrostu wysokiego, silnej budowy, twarzy okrągłej, słaby ciemny zarost, oczy piwne, włosy ciemne do góry zaczesane, typowy wygląd zbrodniarza, ubrany w ciemne ubranie, sztywlety i niską niebieską czapkę.

Rysopisy reszty bandytów, którzy razem z Andrzejским do Szydłowca przybyli, są następujące:

1) jeden wzrostu średniego, szczupły, 35 lat, żółtej cery, ospowaty, blondyn, z miejscami wskutek ospy pod nosem niezarośniętymi włosami, nosił stary futrzany kubrak podszyty skórą, wytarty miejscami, buty wysokie z cholewami, miał przy sobie rewolwer,

2) drugi wzrostu średniego, twarzy okrągłej, pełnej, 40 lat, ciemne wąsy w kątach ust wybitnie gęste, ospowaty, ciemne podkowy pod oczami, wołano nań „Wolski“, nosił bardzo zniszczone ubranie, buty wysokie z cholewami, miał przy sobie rewolwer wojskowy,

3) trzeci wzrostu małego, krępy, barczysty, 30 lat, twarz okrągła i czerwona, włosy czarne krótko strzyżone, spiczaste wąsy, nosił ciemne ubranie (krótką kurtkę), buty z cholewami, miał rewolwer,

4) czwarty średniego wzrostu, 32 lat, twarzy średnio pełnej, blondyn, wąż krótko przystrzyżony, ciemno ubrany, miał rewolwer,

5) piąty wysokiego wzrostu, 20 lat, o chudej bladej twarzy, blondyn, ubrany w ciemne kratkowane ubranie, kamaszki skórzane, miał dubeltówkę,

6) szósty wysokiego wzrostu, żółtej cery, małego żółtego wąsa, jedna powieka przy-

mknięta, nosił szary surdut i wysokie buty z cholewami.

W razie przytrzymania powyżej opisanych bandytów, należy ich dostawić do c. i k. Sądu wojskowego przy tutejszej Komendzie obwodowej, gdzie też podać należy szczegóły bliższe, odnoszące się do przytrzymania tych bandytów.

*C. i k. Komenda obwodowa Końskie,
dnia 1. listopada 1915.*

C. i k. Komendant obwodu

ELIASZ PALICZKA m. p.

Pułkownik.

E. K. Remondani owada

ELIASZ PAŁOZKA m.p.

Polkowice